

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Denisou Kalfeřtovou ve veřejném zasedání konaném dne 11. 5. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře z 20. 11. 2019, č. j. 6 T 114/2019-141.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.
2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.
4. Ad 1) Odsouzený do současného výkonu trestu odnětí svobody nastoupil dobrovolně dne 10. 3. 2020, konec trestu je stanoven na 10. 11. 2021. Polovina celkové délky trestu uplynula dne 10. 1. 2021, první podmínka je tak splněna.
5. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen spíše kladně. Odsouzený je umístěn v rámci věznice s ostrahou v oddělení s vysokým stupněm zabezpečení. Pracovně je odsouzený zařazen na vnitřním pracovišti, kde je pozitivně hodnocen a oceňována je jeho dobrá pracovní morálka. Chování odsouzeného je slušné, byl u něho zaznamenán pouze jeden negativní poznatek, pozdní vstávání k ranní sčítací prověrce. Stanovený program zacházení odsouzený plní, v současnosti je zařazen ve II. PSVD, dosud získal 2 kázeňské odměny, a naopak nebyl kázeňsky trestán. Soud nyní hodnotí druhou podmínku prozatím jako nesplněnou, neboť má za to, že si odsouzený svým přístupem k výkonu trestu předpoklady pro její splnění pouze vytváří, o čemž svědčí jeho setrvalé zařazení ve II. PSVD. Soud pro úplnost konstatuje, že o podmíněném propuštění lze uvažovat pouze v případě takových odsouzených, jejichž přístup k výkonu trestu je zcela bezchybný a příkladný, o čemž má svědčit nejlépe maximální dosažitelný počet kázeňských odměn, jakož dlouhodobější zařazení v I. PSVD.
6. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného.
7. Odsouzený má zajištěné bydlení u své družky, zaměstnání přislíbené žádné nemá. Písemné přísliby odsouzený nedoložil.

8. Dle hodnocení věznicí se možnost resocializace odsouzeného jeví jako částečně otevřená. Jako protektivní faktor se jeví jeho rodinné zázemí, kdy má velmi dobré vztahy jak se svými rodiči tak i se svou družkou. Jako pozitivní faktor se jeví též skutečnost, že odsouzený není závislý na žádné návykové látce, byť má s drogami zkušenost, ale uvědomuje si, že pro řádný život se musí drog i alkoholu vyvarovat. U odsouzeného však existuje výrazné riziko recidivy spočívající v příležitostech řešit problémů násilím a v možnosti návratu do patologického prostředí.

9. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží též k trestní minulosti odsouzeného. Z opisu evidence Rejstříku trestů vyplývá, že odsouzený byl v minulosti celkem 5krát pravomocně odsouzen, především násilnou trestnou činností (těžké i prosté úmyslné ublížení na zdraví), za což mu byly v minulosti ukládány podmíněné tresty odnětí svobody, v jejichž zkušebních dobách se povětšinou osvědčil. Z jeho trestní minulosti je zjevné, že odsouzený má výrazný sklon k agresivitě a k řešení svých problémů násilím. V minulosti se násilné i jiné trestné činnosti dopouštěl opakovaně i přes předchozí podmíněné tresty, ve kterých se osvědčil. Soud tak nyní hodnotí i třetí podmínku jako nesplněnou, neboť nepokládá za pravděpodobné, že by odsouzený v budoucnu vedl řádný život, o čemž svědčí jednak jeho ještě nedovršená náprava ve výkonu trestu, a jednak jeho výše popsaná trestní minulost i skutečnost, že nemá zajištěné zaměstnání a že neprokázal možnost bydlení.

10. Proto soud podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku žádost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl. Zde je vhodné připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, nikoli nárokovým, jehož využití přichází v úvahu pouze v případě, kdy soud dospěje k závěru, že účelu výkonu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve, než dosažením jeho celkové délky (srov. III. ÚS 284/01).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci.

Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se práva stížnosti výslovně vzdal.

Liberec 11. května 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. června 2021.